

Peter Rahbæk Juels tale ved Kommunernes Landsforenings JobCamp

Taler

Peter Rahbæk Juel
Formand for KL's
Arbejdsmarkeds- og
Borgerserviceudvalg

Dato

3. november 2022

Sted

Aalborg Kongres & Kultur
Center

Velkommen til JobCAMP

Jeg har glædet mig til at stå her i dag. Til at være sammen med jer.

Jeg må indrømme, at jeg også har glædet mig til, at valgkampen fik en ende.

Der har været meget snak og mange overskrifter om jobcentrene. Det meste har handlet om, hvor mange penge, man kan spare på området.

Ingen ved endnu helt, hvad valgresultatet fører med sig...

Men alle ved til gengæld, at der skal ske noget med den aktive beskæftigelsesindsats.

Jobcentrene har været ude i et gigantisk stormvejr. Jeg ved ikke med jer, men jeg har det nærmest som om jeg har fået et nyt mærke på ryggen. Goodyear. Står der.

Der er nogen, som har kørt os over.

Vi er havnet et sted, hvor summen af enkeltsager har skubbet den kommunale beskæftigelsesindsats tilbage på banen.

Hvis man bare læser aviserne, kan man godt tro, at beskæftigelsesindsatsen ligger i ruiner.

At vi vader rundt i murbrokker.

Det gør vi ikke.

Kommunerne har løftet den opgave, vi er blevet bedt om. Inden for rammer, som andre har udstukket.

Men i KL vil vi meget gerne være med til at gøre det bedre. Anderledes. Nyttænke. For selvfølgelig er der plads til forbedring.

Jeg vil i dag gerne fortælle om, hvordan vi i KL ser en ny, kommende beskæftigelsespolitik. Hvordan vi kommer videre.

Men før jeg gør det. Så lige et par ord om, hvor vi er i dag.

Vi har i dag en model, som andre ude i verden kigger på med stor beundring. Mellem venner hedder den flexicurity.

Virksomheder kan relativt nem hyre og fyre. De kan omstille sig, når verden ændrer sig.

Modellen består også af et finmasket økonomisk sikkerhedsnet.

Og den består af en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den indsats er funderet i en tanke om ret og pligt. Man har ret til at få noget. Mod at man også gør noget.

Medarbejdere på landets jobcentre har hver dag omsat den model til virkelighed.

De har været med til at bringe ledigheden ned til det laveste niveau nogensinde.

En million borgere. Og rigtig mange virksomheder har hvert år været i kontakt med jobcentrene. Og langt de fleste har været glade og tilfredse.

Medarbejderne på jobcentrene har bidraget til, at Danmark har en sund og robust økonomi.

De har hjulpet borgere ind på et arbejdsmarked, som de tidligere ikke var i nærheden af.

Vores samfund mangler hænder. Og den aktive beskæftigelsesindsats har leveret sit til at løse det problem.

Det er faktisk ret godt gået. Også fordi arbejdet har været viklet ind i love og paragraffer.

De seneste 15 år har politikerne på Christiansborg indgået 72 politiske aftaler og reformer på området.

Hver gang er junglen med paragraffer kun blevet tættere. Flere snubletråde er kommet til.

Jeg håber, at man på Christiansborg reflekterer over, hvorfor kommunerne så gerne vil sættes fri af statslige regler på netop det her område.

Over halvdelen af landets kommuner har søgt om at blive frisat på beskæftigelsesområdet.

Mit bud er, at det handler om, at lovgivningen på beskæftigelsesområdet fylder 30.000 sider.

Det handler nok også om, at de mange reformer og reguleringer har gjort beskæftigelsesindsatsen til endeløse samtale- og kontrolfabrikker med praktikmøller, som kværner løs.

Det er der ikke mange, som synes er ret fedt. Og værst af alt. Det har mast nogle borgere til plukfisk.

Det er det, de trælse enkeltsager i medierne handler om.

Men jeg vil minde folketingets politikere om, at når de med pegefingeren peger på jobcentre som det store problem, så er der tre fingre, der peger på dem selv.

Hvor skal vi så hen herfra? Hvordan kommer vi videre? Hvad skal vi lave om?

Det vil jeg gerne fortælle om nu.

I KL ser vi sådan her på det:

Lad os sammen bygge noget helt nyt.

Partier i Folketinget. Arbejdsmarkedets parter. A-kasser og kommuner.

Lad os sætte os ned med et blankt stykke papir. Vi er længe forbi der, hvor man kan trimme eller lappe på det system, der allerede er.

Lad os begrave diskussionen om et for eller imod jobcentre.

Vi skal begynde forfra. Men selvfølgelig skal vi stå på de erfaringer, vi har.

Vi skal bygge helt nyt. På et fundament støbt af tillid. Tillid til hinanden. Til

borgerne. Til virksomhederne. Til medarbejderne.

Vi skal bygge noget, som alle kan se sig selv i. Noget som alle bakker op om.

Lad os tage udgangspunkt i fakta og viden om virksomhedernes behov. Og om borgernes.

Lad os starte med at diskutere beskæftigelsespolitik i stedet for jobcentre.

Hvad vil man med beskæftigelsespolitikken? Er der overhovedet opbakning til en aktiv beskæftigelsesindsats? Ønsker man at så mange som muligt får en tilknytning for arbejdsmarkedet? Eller skal flere overlades til passiv forsørgelse?

Det er de spørgsmål, man har glemt at drøfte i valgkampen. Konsekvensen af de milliardbesparelse, der er fremført i valgkampen har heller ikke fyldt meget.

For som alle her i salen ved, så har vi at gøre med mange forskellige borgere. Et stort spænd af borgere.

Fra dem der kan selv. Dem kan vi lige så godt betjene digitalt.

Til dem. Vi indtil nu har brugt mest krudt på. Det er dem med andre tunge problemer. Tre ud af fire, som i dag kommer på jobcentrene, har andre store problemer end ledighed.

Det er mennesker med psykiske udfordringer. Store sociale problemer. Uden uddannelse. Ufaglærte. Knap halvdelen har haft et forløb i psykiatrien. Langvarige diagnoser. Borgere med handicap.

Det er dem, som vi har sendt fra Herodes til Pilatus. I endeløse ressourceforløb og jobprøvning.

Skal vi have et system, hvor ambitionen er at hjælpe alle mennesker ind på arbejdsmarked? Både de stærke. Og dem få ressourcer.

I KL vil vi gerne opfordre Christiansborg til at tage klart stilling til, hvad der skal ske med særligt indsatsen overfor de udsatte borgere.

De forsvinder ikke. Og det vi sparer i beskæftigelsessystemet, kan meget vel dukke op som merudgifter i socialforvaltningen.

Og hvis vi som samfund ikke prioriterer at hjælpe de allersvageste borgere. Så forsømmer vi chancen for at realisere deres potentiale.

Det er ikke mennesker, som af sig selv lige går ud og får et flexjob på få timer i Brugsen eller andre steder. Men deres livskvalitet står og falder måske med lige netop det.

Der findes ikke en Forening af Langtidsledige. De har ikke en stærk stemme, som taler deres sag.

I KL synes vi, at partierne mangler at give svar på, hvad der skal ske med dem, hvis deres besparelser i milliardklassen skal føres ud i livet.

I KL vil vi gerne være med til at bygge et nyt system.

Jobcentrene i deres nuværende form er ikke et helligt sakramente for os i KL.

Vi påstår heller ikke, at kommunerne er ufejlbarlige. Enkeltsager er måske nok enkeltsager. Men de opstår ikke ud af ingenting.

Så vi må også være selvkritiske og tage politisk ansvar for den måde, som vi forvalter lovens bogstav på.

Men. For der er et stor men.

Det er vigtigt for os, at vi holder fast i den aktive beskæftigelsesindsats.

Det er vigtigt for os, at ansvaret for indsatsen bliver i kommunerne. For

samfundet. For virksomhedernes. For det enkelte menneskes skyld.

Vi kunne selvfølgelig aflevere hele området i en papkasse og lade andre om det. Men det er ikke til samfundets, borgernes eller virksomhedernes bedste.

Der er brug for én indgang. Ikke mange døre eller aktører, som løber virksomhederne over ende.

Når det er sagt. Så betyder kommunal forankring ikke, at kommunerne skal løse hele opgaven alene. Vi er afhængige af et godt samarbejde med virksomheder, civilsamfundet og private aktører. Alle kan bidrage med forskellige dele af indsatserne.

Men det er væsentligt, at vi får et bredt ejerskab til det nye. En fælles fortælling. Partnerskaber.

Vi skal sammen tænke lovgivningen helt forfra. Den skal være mere enkel.

Vi skal sammen sætte fagligheden fri. Vi skal måle på resultaterne.

Det er sammen. Vi skal skabe en ny virkelighed.

Og når jeg begyndte med at sige, at jeg også havde glædet mig til, at valgkampen fik ende. At valget blev overstået.

Så handler det også om, at vi i KL nu igen kan deltage i debatten.

Derfor er KL i dag kommet med et udspil: Gentänk den aktive beskæftigelsesindsats med ønsket om at spille ind med konstruktive forslag til udviklingen af fremtidens beskæftigelsesindsats. Det kan I finde på kl.dk

Og nu siger vi højt og klart:

Vi vil gerne være med til at gentænke området. Vi vil gerne sætte medarbejdernes faglighed mere fri. Forenkler lovgivningen. Sætter blus på det digitale. Sikre et bredt ejerskab.

Og debatten begynder nu.

I de næste to dage, skal vi sammen tale om, hvordan vi får sat den aktive beskæftigelsesindsats på skinner, så den kommer et mere fornuftigt sted hen.

Jeg glæder mig – og vil ønske alle en rigtig god jobCAMP!

Tak for ordet!

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Velkomsttale

Relateret

Peter Rahbæk Juels tale ved nytårskur
17. januar 2019

Peter Rahbæk Juels tale ved første budgetbehandling i Odense Byråd
9. oktober 2019

Peter Rahbæk Juels tale ved første budgetbehandling i Odense Byråd
19. september 2018

Peter Rahbæk Juels tale ved første budgetbehandling i Odense Byråd
16. september 2020

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/peter-rahbaek-juels-tale-ved-kommunernes-landsforenings-jobcamp>